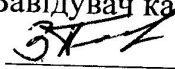

Г

Міністерство освіти і науки України
Львівський національний університет імені Івана Франка
Географічний факультет
Кафедра ґрунтознавства і географії ґрунтів

Допущено до захисту

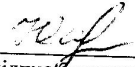
Завідувач кафедри

професор Паньків З.П.
12 вересня 2023 р.

Афанасьєва Юлія Сергіївна
ГРУНТОВО-ГЕОГРАФІЧНІ ДОСЛІДЖЕННЯ ПИЛИПА БУЧИЛА

Бакалаврська робота
Спеціальність 103 Науки про Землю
Спеціалізація – Ґрунтознавство і експертна оцінка земель

Науковий керівник: доктор географічних наук, професор
Паньків Зіновій Павлович

(підпис бакалавра)

(підпис)

Львів – 2023

ЗМІСТ:

ВСТУП	3
Розділ 1. Життєвий шлях Пилипа Бучила	5
Висновок до розділу 1.....	7
Розділ 2. Релігійна діяльність	8
Висновок до розділу 2.....	9
Розділ 3. Ґрунтово-географічні дослідження лісостепових ландшафтів Приангар'я	10
3.1. Іркутсько-Прибайкальський лісостеп	11
3.2. Черемхово-Балаганський лісостеп	12
3.3. Куйтун-Тулунський лісостеп	14
Висновок до розділу 3.....	16
Розділ 4. Діяльність Пилипа Бучила у Львівському університеті	17
Висновок до розділу 4.....	20
ВИСНОВКИ	21
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ	23
ДОДАТКИ	24

ВСТУП

Актуальність теми: У становленні та розвитку будь-якого наукового напрямку першочергове значення мають особистості, які генерують ідеї, розробляють методологію та методи для вирішення певної наукової проблеми. Саме особистості гуртують навколо себе однодумців, спільно з якими вони проходять творчий науковий шлях від постановки мети до її вирішення. Такою неоднозначною особистістю у становленні географічної науки та освіти у Львівському університеті після закінчення Другої світової війни був професор Пилип Степанович Бучило, який здійснював різносторонні види діяльності. Він приймав участь у розбудові географічного факультету та підготовці студентів географів, створенні матеріально-технічної бази та навчальних лабораторій. Професор Бучило мав значний досвід у проведенні польових ландшафтних та ґрунтових досліджень, а отриманні вміння і навички передавав студентам. Також Пилип Бучило приймав активну участь у створенні та розбудові Української Автокефальної Православної церкви та мав глибокі християнські переконання, яких він дотримувався як у повсякденному житті, так і у науковій, викладацькій діяльності. Пропоговані стандарти життя Пилипа Бучила критично сприймалися тодішнім радянським керівництвом, оскільки не відповідали домінуючій комуністичній моралі. Більшість результатів наукової і педагогічної діяльності Пилипа Бучила замовчувалися, а отриманні результати фізично знищувалися. Більшість наукових праць Пилипа Бучила практично неможливо знайти у бібліотеках і наукових фондах, що не дозволяє в повній мірі оцінити результати роботи професора у Львівському університеті. Тому встановлення історичної справедливості щодо постаті Пилипа Степановича Бучила є актуальним у сучасних умовах.

Об'єкт дослідження: Ґрунтово-географічні дослідження Пилипа Бучила.

Предмет дослідження: життєвий шлях та релігійна діяльність Пилипа Бучила ; результати ґрунтово-географічних досліджень лісостепових ландшафтів Приангар'я ; робота професора Бучила у Львівському університеті.

Метою дослідження є встановити особливості біографії та результати ґрунтово-географічних досліджень професора Пилипа Бучила.

Для досягнення мети у бакалаврській роботі поставлені наступні завдання :

- Встановити основні віхи біографії Пилипа Бучила;
- Проаналізувати його роль у створенні Української Автокефальної Церкви;
- Встановити результати ґрунтово-географічних досліджень лісостепових ландшафтів Приангар'я ;
- Встановити особливості наукової та викладацької роботи у Львівському університеті Пилипа Бучила .

Апробація бакалаврської роботи Результати бакалаврських досліджень доповідалися та обговорювалися на захисті курсових та виробничих практик на кафедрі ґрунтознавства і географії ґрунтів Львівського національного університету імені Івана Франка (2022-2023 роки).

Структура роботи :Бакалаврська робота складається з вступу, 4 розділів, висновків, списку використаних джерел 10 найменувань, додатків. Загальний обсяг роботи становить 36 сторінок.

РОЗДІЛ 1

ЖИТТЄВИЙ ШЛЯХ ПИЛИПА БУЧИЛА

Одним з найнеоднозначніших постатей Української Автокефальної Православної Церкви є Пилип Степанович Бучило. Майбутній науковець народився 12 листопада 1892 р. в селі Межилісся, що на Підляшші (зараз територія Польщі), в сім'ї селян землеробів. Батьки померли досить рано. Першу освіту отримав в Холмській духовній семінарії. З 1912 по 1914 рік працював на посаді народного вчителя двокласної земської школи, спочатку на Холмщині, а потім і на Волині. Видав свою першу серйозну працю «Холмщина та Підляшшя: історико-географічний нарис». У 1914-1919 роки студент Казанського державного університету, де отримав географічну освіту на геолого-географічному факультеті. У той же час викладач в середніх школах міста Казані. Консул Української Держави у Татарстані. З 1920 по 1921 рік читав лекції в Київських вищих начальних закладах, де став кооператором. Співробітник Української академії наук по відділу природничих наук, де брав участь у складанні технічного словника по відділу природничих та історико-географічних наук. Досліджував «Асканія Нова» та Херсонські степи. У 1924 році, після невдалої єпископської долі, позбавляється сану і повертається до наукової роботи. 1924-1927 роки співробітник Харківської філії Всеукраїнської Академії Наук, де працював над складанням історико-географічного словника української землі при ВУАН, а пізніше, з 1925-1926 і при Археографічній комісії. Будучи в Києві у 1924 році підготував працю «Степи Херсонські: природно-географічний нарис». Досліджував Ольвію. 1927-1929 роки завідувач кафедри географії Дніпропетровського університету та кафедри ґрунтознавства сільськогосподарського інституту. 1929-1934 роки працював на посаді завідувача кафедри географії Північно-Кавказького університету, де викладав ґрунтознавство і рослинознавство. На Північному Кавказі брав участь в експедиції академії Панкова по вивченню природних сільськогосподарських ресурсів Гірського та Приморського Дагестану. У 1933 році закінчив Московський археологічний інститут (факультет географії та етнографії), працював у науковому комітеті при ньому. Навчався у

Московській сільськогосподарській академії імені Тиміряєва (зернове відділення). У цьому ж році призначений на посаду професора Дагестанського сільськогосподарського інституту, а в Махачкалацькому інституті обіймав посаду професора землеробства.

У 1934 році, після Дагестанської експедиції, викликаний до Москви, де йому запропонували взяти участь в Сибірській експедиції. В цій експедиції досліджував фізико-географічні ландшафти та природні сільськогосподарські ресурси Прибайкалля та Забайкалля. Працював професором і завідувачем кафедри географії в Східносибірському державному університеті та завідувачем кафедри ґрунтознавства та рослинознавства в сільськогосподарському інституті. Читав лекції в університетах СРСР. Після закінчення експедиції в Сибірі, під керівництвом академіка Просилова, Вільямса і Берга приступив до виконання своєї докторської дисертації на базі зібраного матеріалу - Прибайкалля та Забайкалля. Читав лекції з географічних та сільськогосподарських наук в багатьох вищих закладах, таких як: Білоруський державний університет, Педагогічний інститут, Саратовський та Вологодський сільськогосподарський інститут. Після закінчення робіт у Москві в 1939 році виїхав в нову експедицію до Середньої Азії, де досліджував Ферганський та Зеревшанський оазиси Узбекистану у зв'язку з побудовою великого Ферганського каналу та Ката-Курганського водосховища. В Узбецькому Державному університеті по 1944 рік завідував кафедрою фізичної географії, яку в зв'язку з війною закрили. У 1937-1940 роки працював над докторською дисертацією на тему: "Фізико-географічні ландшафти та природні сільськогосподарські ресурси Прибайкалля", яку захистив у 1940 році. З 1942 по 1944 роки працював у вузах, що були евакуйовані до Середньої Азії, такі як: Артилерійська Академія, Тимірязівська сільськогосподарська Академія, Узбецький Державний Інститут Народного господарства.

У 1944 році відряджений Народним Комісаріатом Просвітництва УРСР на постійну роботу до Львівського державного університету, де працював до 1948 року

завідувачем кафедри фізичної географії, деканом геолого-географічного факультету та проректором з навчальної роботи .

У 1948 році відкликаний з Львівського університету та спрямований у Ростовський держуніверситет де працював до 1951 року на посаді завідувача кафедри фізичної географії.

У 1951 році Бучило знову прийнятий на педагогічну роботу у Львівський державний університет, де працював в ролі старшого педагога на посаді доцента кафедри геоморфології та ґрунтознавства .

Висновок до розділу 1: Пилип Степанович Бучило є неоднозначною та недооціненою постаттю у ґрунтово-географічній науці, оскільки мав ступінь доктора географічних наук. За період своєї наукової діяльності він проводив ландшафтні, ґрунтові, ресурсні дослідження в різних частинах Європейської та Азіатської частини радянського союзу, де впроваджував у практику свої теоретичні та практичні навички науково-дослідницької з географічних та сільськогосподарських наук. Як географ , приймав участь в експедиціях на Північному Кавказі, в Дагестані, Східному Сибірі та Середній Азії. В галузі сільськогосподарських наук вів дослідження на дослідних сільськогосподарських станціях та в науково-дослідних сільськогосподарських інститутах України, Північному Кавказі, Східному Сибірі і Середній Азії.

Як результат своєї науково-дослідницької діяльності в галузі географічних та сільськогосподарських наук має 29 друкованих і рукописних наукових праць, захистив докторську дисертацію на тему: "Фізико-географічні ландшафти та природні сільськогосподарські ресурси Прибайкалля".

За період своєї довголітньої праці, в вузах та науково-дослідних установах професор Бучило Пилип Степанович , крім педагогічної та наукової праці, приймає активну участь в організаційно-адміністративній роботі та науково-методичній побудові радянської Вищої школи , як керівник кафедри, декан, директор вузів, або заступник директора, ректора з науково-навчальної та науково-дослідної роботи.

РОЗДІЛ 2

РЕЛІГІЙНА ДІЯЛЬНІСТЬ

У часи співпраці з Українською академією наук, захоплюється ідеями автокефалії православної церкви в Україні, в результаті чого стає членом Всеукраїнської православної церковної ради (ВПЦР), яка стала основою створення УАПЦ.

На його думку, в Україні УАПЦ «є єдино християнська чиста євангелівська церква, як народна демократична церква, де керує народ, де йде боротьба проти царської церковної ієрархії». Із його слів можна сказати, що Пилип Степанович був романтично налаштованою людиною по відношенню до церкви, що йде за покликом серця. Це дещо заперечує характеристику митрополита Василя Липківського про єпископа Пилипа: «Самий Филип Бучило, теж людина світська, захопився нашою справою, а можливо, що й єпископство уявляв собі в старих минулих обставинах, та як покуштував в ті часи єпископського хліба, то захоплення вистачило йому лише на короткий час». Тобто ми бачимо, що й митрополит Василь бачив у Пилипі церковного романтика, але хибно вважав його погляди на єпископство.

Разом із єпископом Одеським і Балтським, Антоном Гриневичем - Пилип Степанович очолив єдину адміністративно-територіальну одиницю української автокефалії під назвою «Степ». У неділю, 22 жовтня 1922 року, в рамках урочистого святкування першої річниці Всеукраїнського Православного Церковного Собору та хіротонії митрополита Василя Липківського та архієпископа Нестора Шараївського, під час Божетсвенної Літургії, згідно першого правила Святих Апостолів ієврей Пилип Бучило був рукоположений на єпископа Миколаївського і усієї Херсонщини собором єпископів УАПЦ на чолі з отцем-митрополитом Василем Липківським.

Після хіротонії єпископ Пилип Бучило був учасником засідання Великих Покрівських зборів 22-29 жовтня 1922 року, де доповідав про стан справ у Миколаївсько-Херсонській єпархії УАПЦ. Відтоді, з 1922-го, єпископ Пилип

перебрався до Миколаєва, де поєднував духовну діяльність із роботою у міському Науковому товаристві при ВУАН.

Навесні й влітку 1923 р. в Миколаєві загострилася боротьба за кафедральний собор поміж парафіянами УАПЦ, які підтримували єпископа Пилипа, так званими «бучиловцями» і «гуричівцями» (прихильники протоієврея Миколи Гурича, який відстоював так зване братство «Церква Жива»). Конфлікт поширився на всю околицю і призвів до відходу парафіян від УАПЦ. Відтак єпископ Пилип Бучило залишив єпархію і повернувся до Києва.

Висновок до розділу 2: Одночасно із значними науковими, науково-практичними розробками Пилип Бучило приймав активну участь у створенні Української Автокефальної Православної церкви, що засвідчує його високу духовність та український патріотизм. Його релігійна діяльність стала однією із причин комуністичних гонінь на Пилипа Бучила, як високо релігійної та патріотичної людини.

РОЗДІЛ 3

ҐРУНТОВО-ГЕОГРАФІЧНІ ДОСЛІДЖЕННЯ ЛІСОСТЕПОВИХ ЛАНДШАФТІВ ПРИАНГАР'Я

Пилип Степанович Бучило мав великий досвід у проведенні польових досліджень. Враховуючи його професіоналізм у 1934 році йому запропонували взяти участь у Сибірській експедиції, яка проходила під керівництвом Московського університету. Мета цієї експедиції - дослідити ландшафти та сільськогосподарські ресурси Прибайкалля і Забайкалля. На базі цих досліджень у 1953 році видана книжка «Доповіді і повідомлення» м.Львів.

У процесі проведення дослідження Приангарського лісостепу, природні райони розподілялися за такими ознаками :

- 1) рельєф та геологічна будова;
- 2) клімат;
- 3) рослинність;
- 4) ґрунтовий покрив.

Границі між районами проведені доволі схематично, через недостатню дослідженість Приангарського лісостепу. Враховуючи природні умови Приангар'я виділено три лісостепові райони:

1. Район Іркутсько-Прибайкальського лісостепу
2. Район Черемхово-Балаганського лісостепу
3. Район Куйтун-Тулунського лісостепу.

3.1. ІРКУТСЬКО-ПРИБАЙКАЛЬСЬКИЙ ЛІСОСТЕП

Іркутсько-Прибайкальська лісостепова зона на півдні та сході займає верхів'я річки Ангари і пониззя її притоків: Іркута, Кітоя, Білої та їх вододіли, а на півночі великі території в Усть-Ординському та Баяндаєвському районах Ангаро-Ленського вододілу. Район має м'які обриси піднесеного плато і схилів долин. Подекуди долини сягають 5-6 км завширшки, у більшості ж долини не широкі. Долини досить глибокі, а рельєф досить хвилястий. Ангарська улоговина містить гірські породи різного складу і віку. До них належать різноманітні кристалічні сланці, гнейси, мрамур, граніти архейського і протерозойського віку. У докембрійських породах представлений багатий і різноманітний комплекс корисних копалин: залізисті руди криворізьких залізистих кварцитів, магнезиту, чистих мармуризованих вапняків, тальку, кварцитів та інших мінералів. Ці породи утворюють тверду основу Сибірської платформи, глибина залягання якої досягає до 3000 м і перекрита з поверхні більш молодими осадовими породами від нижньокембрійського до четвертинного періоду. В Іркутсько-Прибайкальському районі четвертинні відклади поширені досить широко. В районі вони представлені делювіальними і алювіальними відкладами, які пов'язані з рельєфом. Клімат в Іркутсько-Прибайкальському районі різкоконтинентальний, із суворо-холодною зимою і відносно спекотним літом. Вегетаційний період в середньому триває 152 дні. Найнижча температура в січні : мінімальна $-50,2^{\circ}$, середня $-21,4^{\circ}$, а максимальна в липні : $+37,7^{\circ}$, середня $+17,9^{\circ}$. Середня зволоженість у регіоні 370 мм. Розподіл опадів нерівномірний. Мінімум взимку - 9,2%, максимум влітку - 55,3%, навесні - 14,9%, восени - 20%. Такий сезонний розподіл опадів є дуже несприятливим для сільськогосподарського виробництва. Вічна мерзлота в районі має острівний характер і спостерігається на понижених елементах рельєфу, на підвищених вона відсутня. Великі площі Іркутсько-Прибайкальського лісостепоного району характеризуються родючими ґрунтами частково покриті сосново-листяними лісами, а частково відведені під орні землі, сіножаті і пасовища. Особливо поблизу Іркутська залишки сосново-модринових лісів, що вкривають пологі вододіли,

залишаються реліктом ландшафту. Крім хвойних лісів, рослинність включає вільху, березу, тополь і черемху. Чагарники ростуть підліском утворюючи зарості на берегах річок, на болотах і в субальпійській зоні. Серед чагарників зустрічаються богульник, шипшина, вербняк. Трав'яниста рослинність району складається в основному з лучно-степових асоціацій. Ґрунти району вирізняються великою різноманітністю. Їхня складна мозаїчність пояснюється цілою низкою чинників, включно з характером рельєфу та літологічним складом сильно карбонатних порід, кліматом і гідрологією. Так, широке поширення в районі середньо і слабо-опідзолених ґрунтів, різноманітних чорноземів, чорноземовидних та лучних ґрунтів, які характеризуються високою природною родючістю та є прекрасним земельним ресурс для розвитку сільського господарства.

3.2. РАЙОН ЧЕРЕМХОВО-БАЛАГАНСЬКОГО ЛІСОСТЕПУ

Черемхово-Балаганська лісостепова зона займає басейн між річками Білою та Окою, і простягається на північ через річку Ангари до Ангари-Ленського вододілу. Різкіші форми рельєфу розташовані в районі річки Ангари і на вододілі між річками Ангарию і Леною. Вододіли в цьому районі слабовиявлені, а гладкі схили Березового хребта порізані палями і підпадками. Геологічна будова Черемхово-Балаганського району охоплює силурійські, девонські, юрські, третинні та четвертинні відклади. Силурійська система складається із двох шарів: пісковика і глинистого сланцю в нижньому горизонті, та сірого вапняку й іноді мергелю у верхньому горизонті. Девонська система складається з червоного пісковика з піском і глиною. Юрська система складається з прісноводних відкладів безстічних озер на великих територіях Черемховського району, які є відкладами фітопланктону. Водорості та болотна рослинність сформували вугленосні шари, які містять сірий сланець, конгломерат, вуглистий сланець і бурий та сірувато-жовтий пісковик. Черемховське вугілля представлене гуміновим вугіллям і сапропелевим болотним вугіллям. Нижній шар складається з гальки і пісковика, а верхній – з вогнетривкої глини. Клімат Черемхово-Балаганського лісостепового району різко

континентальний. Середньорічна температура коливається між 2 і -2,5°. Абсолютний мінімум температури 52,1°. Заморозки бувають до кінця травня, а осінні починаються в середині серпня. Середньорічна кількість опадів у районі становить 275-300 мм. Максимум опадів випадає з травня по серпень, а мінімум - з лютого по квітень. Сніговий покрив становить 30-40 см і тримається 165 днів. Сніговий покрив має значний вплив на регулювання температури ґрунту, підвищуючи середньорічну температуру та захищаючи ґрунт від глибокого промерзання. Рослинний покрив у регіоні залежить не тільки від клімату і ґрунтового покриву, а й від рельєфу місцевості. Така залежність рослинності від рельєфу особливо яскраво проявляється в системі річки Ангара. На правому березі Ангари лісу більше, ніж на лівому березі в Заангар'ї. На північному сході щільність лісу збільшується і поступово переходить у тайгу. Ліси в цьому регіоні є суміш берези, осики, сосни і модрини. Кількість сосни збільшується в міру наближення до тайги. Чагарники включають богульник, шелюгу, черемшу, глід, і ялиник. Черемхово-Балаганський район це лучний степ, вкритий луговою та лучно-степовою рослинністю (ковиль, типчак та ін.), включно з березовими купинами на схилах річки Ангари. Основним чинником ґрунтоутворення в Черемхово-Балаганській лісостеповій зоні є корінні породи. Завдяки наявності потужних карбонатних порід і сприятливим топографічним і кліматичним умовам, під рослинністю лісостепів і степів розвиваються переважно чорноземні ґрунти.

Основними ґрунтовими різновидами Черемхово-Балаганського району є:

- 1) вилуговані малопродуктивні чорноземи;
- 2) малопродуктивні чорноземи;
- 3) помірно багаті чорноземи;
- 4) чорнозем на карбонізованим супіщаним суглинком;
- 5) чорноземноподібні ґрунти;
- 6) підзолисті ґрунти;

7) червоно-коричневі підзолисті ґрунти;

8) карбонатні солончаки;

9) степові солончаки та солончакові ґрунти .

Слід зазначити, що ґрунти Черемхово-Балаганського району характеризуються високою родючістю і сільськогосподарською продуктивністю, та повністю придатні для обробітку. Як комплекс природних поверхневих ресурсів, ґрунти району становлять дуже багатий природний сільськогосподарський фонд для розвитку сільського господарства.

3.3. РАЙОН КУЙТУН-ТУЛУНСЬКОГО ЛІСОСТЕПУ

Куйтун-Тулунська лісостепова зона займає велику площу в басейні річки Ок-Уда. Ці степи складають Центральну лісостепову зону не тільки Ангарського регіону, а й усієї Центральносибірської лісостепової зони. Район розташований у передсаянській западині, абсолютна висота над рівнем моря в басейні становить близько 600 м. Поверхня землі майже плоска і слабо порізана широкими долинами річок, таких як Ока, Ія та Уда. Плоский рельєф порушується тільки наявністю крутосхилих гірських масивів. Згідно з дослідженнями, територія складається з кембрійських, силурійських і юрських відкладень, алювію і магматичних порід (Сибірська пастка), над кембрійськими відкладеннями розташована пастка, яка проходить через усю товщу кембрійських порід, утворюючи поклади заліза. Силурійські відклади представлені в районі двома шарами - нижнім піщано-глинистим шаром і середнім піщаним шаром. Юрські відклади містять піщано-глинисті пласти з прошарками вугілля і вугільного сланцю, що перекривають еродовану поверхню палеозойських відкладень. Юрський період представлений на цій території темними вугленосними глинами, вугіллям і пісками. Алювій представлений коричневими глинами та жовтими, червоними і помаранчевими пісками. Алювій покриває долини річок. Клімат Куйтун-Тулунського лісостепоного

району – різко-континентальний. Амплітуда коливань температури становить -53° і $+46^{\circ}$. Річна кількість опадів становить 372 мм. Це абсолютне значення свідчить про достатню кількість вологи для вирощування сільськогосподарських культур. Однак нерівномірний розподіл вологи залежно від сезону та кількості опадів у регіоні є важливим фактором для рослинництва. Найменша кількість опадів випадає навесні, коли рослинам потрібно найбільше вологи. Максимальна кількість опадів випадає наприкінці літа, під час дозрівання воску і частково під час збирання хліба, що негативно позначається на дозріванні хліба. Вегетаційний період становить 156 днів, який значно скорочується через часті заморозки в травні та вересні, що негативно впливають на врожай. Основним заходом захисту сільськогосподарських культур від заморозків є вибір культур з коротким вегетаційним періодом, які більш стійкі до посухи та заморозків. Острівні луки чергуються з березовими та листяними лісами і лісостеповими луками. Степові острови часто трапляються на великих площах падей і підпадей, терасованих полях і на пологих схилах річкових долин. Переважаючими формами луків є костриця, тонконіг, шабельник і вероніка, які становлять 20 - 40% і найбільш розвинені на відкритих ділянках. Переважають березові ліси, але трапляються також соснові та залишки листяних лісів із потужними стовбурами. Колись це була частина хвойного лісу, але зараз це релікт. Соснові та листяні рештки зникли природним шляхом і були знищені рубками та пожарами. Луки на цій території не мають типової форми хвойних лісів і складаються з більш високих рослин, рослин з різних екологічних систем. Також було виявлено ендемічні рослини з лісів і степових луків. Спостереження за рослинністю в цьому районі дали змогу зробити впевнений висновок про те, що Куйтун-Тулунський лісостеп пережив великий і складний процес зміни луків і донедавна був вкритий суцільним хвойним лісом. За словами одного зі старих Куйтун-Тулунського району, раніше тут було більше лісу. Однак, за їхніми словами, ліси поступово вимерли і були викорчовані чагарниковими пожежами та розчищенням сільськогосподарських земель. Чергування лісової та трав'янистої рослинності вплинуло на процес ґрунтоутворення. Топографія, клімат, підстилаюча порода та інші екологічні чинники, що впливають на процес ґрунтоутворення, також

мають велике значення, включно з чорноземними, чорноземноподібними, підзолистими, лучними та болотними ґрунтами.

З наведених вище природних даних за морфологічними ознаками, гранулометричним і хімічним аналізом можна сказати, що територія Куйтун-Тулунської лісостепової зони вирізняється своєю природною родючістю, особливо чорнозему та чорноземоподібного ґрунту, що займає велику площу регіону і є дуже цінним резервом природних сільськогосподарських ресурсів.

Висновок до розділу 3: Проведені дослідження на величезному просторі від Байкалу на сході до Єнісею на заході, від витоків Ленського і Верхолєнського степів і Березової гряди на півночі до північних схилів Східних Саян на півдні, на безкрайніх просторах системи Ангари дозволили встановити, що географічний ландшафт лісостепу поступово змінюється ландшафтами сосново-листяних лісів, лісостеповими, луго-степовими і степовими ландшафтами, що займають значну територію у вигляді так званих падів і підпадків .

На основі проведених досліджень встановлено, що найціннішими природними ресурсами Приангарського лісостепу є рослинний і ґрунтовий покрив. Встановлено, що поширення ґрунтів і рослинності зумовлено рельєфом, ґрунтоутворними породами. Чорноземоподібні ґрунти є основою розвитку сільського господарства.

При дослідженні геологічної будови Центрального Сибіру виявлені в Приангар'ї величезні поклади корисних копалин.

РОЗДІЛ 4

ДІЯЛЬНІСТЬ У ЛЬВІВСЬКОМУ УНІВЕРСИТЕТІ

Після закінчення Другої Світової війни Львівський державний університет, сильно пошкоджений і пограбований німцями, перебував у доволі скрутному становищі. З перших днів роботи Бучило Пилип Степанович активно включився у відбудову університету, організацію навчально-виробничої бази, а також підготовку до проведення 1944-1945 навчального року. У зв'язку з цим Народний комітет освіти призначив Пилипа Бучила проректором з навчальної роботи університету.

Сам Бучило віднісся до призначення з великою відповідальністю, хоча воно і було для нього несподіванкою, в результаті намагаючись бути для університету максимально корисним в найважчі для нього часи. Надалі Пилип Бучило усі свої сили спрямував у підняття на належну висоту якості освіти та університетського рівня виробничого процесу.

Ось так, мобілізувавши всі сили університету і свої власні, у другому семестрі 1944-1945 навчального року Пилип Степанович оптимізував перехідний етап і досяг помітного успіху в навчальній роботі університету. Наслідком таких зусиль є дуже ефективно закінчення 1944-1945 навчального року.

Одночасно з налагодженням навчальної роботи з квітня місяця Проректор по навчальній частині організував великий набір на 1945-1946 навчальний рік, не тільки на перший, а й на усі старші курси, а також забезпечення кафедр професорсько-викладацьким складом.

В результаті такої організації було набрано студентів до 1000 осіб, при тому, що за планом мали набрати 540, а також солідний науковий колектив університету.

Незважаючи на те, що навчальна та виробнича база університету за літні місяці майже не покращилася через тривалий капітальний ремонт та неможливість

закупити необхідне обладнання, навчальний рік було розпочато цілком організовано і в призначений урядом термін, а саме 17.09.1945 року .

«Таким чином, навчально-виробничий процес у Львівському державному університеті піднято на належну височінь, і я щасливий тим, що в цю велику і відповідальну справу міг внести посилений вклад своїми силами і досвідом» відзначав Бучило Пилип Степанович.

Професор Бучило П.С. заново організував кафедру фізичної географії, якою він керує, укомплектував її науковим і технічним персоналом, організував і розгорнув роботу географічного кабінету і бібліотеки при ньому, створивши, таким чином, відповідну базу для науково-педагогічної та науково-дослідницької роботи. Наукові співробітники кафедри, аспіранти та групи студентів-географів працюють за встановленим графіком. Науковим колективом та науково-виробничою базою своєї кафедри професор Бучило обслуговує кафедру економічної географії, яка фактично не існує.

Науковий колектив кафедри за своєю тематикою включився в роботу над дослідженням проблеми: "Природні ресурси і географічне розміщення їх в Західних областях України". Сам професор Бучило П.С. працював над темою: "Фізико географічні ландшафти та природні сільськогосподарські ресурси Західних областей України ".

Крім того, приймав участь в тематичному плануванні Інституту Економіки Львівського філіалу Академії наук УРСР, в якому працював над темою: "Проблема сільськогосподарського районування західних областей України".

Висока ідейно-політична свідомість, з якою професор Бучило Пилип Степанович ставиться до роботи і усього громадсько-політичного життя університету, його широка наукова діяльність, досвід та енергія високо оцінені Ректоратом Університету та міністерством освіти УРСР. За достойну працю в 1 семестрі, як професора, керівника кафедри та факультету, Ректорат Університету винагородив професора Бучило Пилипа Степановича грамотою.

1951-1952 рік Бучило П.С. – доцент кафедри геоморфології. Сам Пилип Степанович відмовляється читати геоморфологічні дисципліни, наполягаючи на тому, що він за освітою фізико-географ. Ймовірно, це послужило причиною його звільнення у 1952 році з університету у зв'язку з відсутністю педагогічного навантаження. У 1953 р. прийнятий на посаду старшого професора кафедри фізичної географії, а з 1959 р. очолює кабінет землезнавства географічного факультету.

Читав курси: “ Фізична географія СРСР”, “ Географія ґрунтів з основами ґрунтознавства ”, “ Фізична географія Української РСР”.

З 1959 року Бучило Пилип Степанович працював на посаді завідуючого кабінетом музеєм землезнавства. За цей час, завдяки його старанням було відремонтовано приміщення відведене під кабінет, виготовлені стенди і друге устаткування та оформлені експозиції музею по темах: «Природа і господарство Радянської України», «Природа і господарство Львівської області » та «Природа і господарство західних областей УРСР». Кабінет-музей був відкритий для роботи до 300-річчя Львівського університету в вересні 1961 року. Кабінет-музей став постійним місцем роботи для дипломників і для читання спецкурсів з «Географії України» та «Фізичної географії СРСР», а також відвідується численними екскурсіями учнів середніх шкіл міста Львова і області, та студентами вузів міста Львова та інших міст.

Бучило Пилип Степанович приділяє багато сил подальшому розширенню експозиції кабінету-музею, поповненню його фондів та обладнання, завдяки чому цей заклад став єдиним на Україні музеєм з комплексним показом природних та економічних умов України й західних областей республіки.

Бучило Пилип Степанович зарекомендував себе як енергійний, дисциплінований керівник кабінету, який завжди прагне розвиватися та вдосконалювати доручену йому роботу. У 1968 році звільнений у зв'язку з виходом на пенсію.

Висновок до розділу 4: Пилип Бучило є одним із фундаторів розвитку географічної освіти у Львівському університеті після закінчення другої світової війни. Він був у витоків створення кафедри фізичної географії, розвитку ґрунтознавства і розбудови матеріальної бази. Проте, його світські і релігійні погляди були критично сприйняті комуністичним керівництвом, стали причиною гонінь на професора. Його науковий доробок є дуже значним, проте більшість його праць є втраченими та вимагають подальшого дослідження.

ВИСНОВКИ

На основі опрацювання літературних джерел, фондкових та архівних матеріалів у бакалаврській роботі встановлено:

1. Пилип Степанович Бучило є неоднозначною та недооціненою постаттю у ґрунтово-географічній науці, оскільки мав ступінь доктора географічних наук. За період своєї наукової діяльності він проводив ландшафтні, ґрунтові, ресурсні дослідження в різних частинах Європейської та Азіатської частини радянського союзу, де впроваджував у практику свої теоретичні та практичні навички науково-дослідницької з географічних та сільськогосподарських наук. Як географ, приймав участь в експедиціях на Північному Кавказі, в Дагестані, Східному Сибірі та Середній Азії. В галузі сільськогосподарських наук вів дослідження на дослідних сільськогосподарських станціях та в науково-дослідних сільськогосподарських інститутах України, Північному Кавказі, Східному Сибірі і Середній Азії.

2. Як результат своєї науково-дослідницької діяльності в галузі географічних та сільськогосподарських наук має 29 друкованих і рукописних наукових праць, захистив докторську дисертацію на тему: "Фізико-географічні ландшафти та природні сільськогосподарські ресурси Прибайкалля".

3. За період своєї довголітньої праці, в вузах та науково-дослідних установах професор Бучило Пилип Степанович, крім педагогічної та наукової праці, приймає активну участь в організаційно-адміністративній роботі та науково-методичній побудові радянської Вищої школи, як керівник кафедри, декан, директор вузів, або заступник директора, ректора з науково-навчальної та науково-дослідної роботи.

4. Одночасно із значними науковими, науково-практичними розробками Пилип Бучило приймав активну участь у створенні Української Автокефальної Православної церкви, що засвідчує його високу духовність та український патріотизм. Його релігійна діяльність стала однією із причин комуністичних гонінь на Пилипа Бучила, як високо релігійної та патріотичної людини.

5. Проведені дослідження на величезному просторі від Байкалу на сході до Єнісею на заході, від витоків Ленського і Верхоленського степів і Березової гряди на півночі до північних схилів Східних Саян на півдні, на безкрайніх просторах системи Ангари дозволили встановити, що географічний ландшафт лісостепу поступово змінюється ландшафтами сосново-листяних лісів, лісостеповими, луго-степовими і степовими ландшафтами, що займають значну територію у вигляді так званих падів і підпадків .

6. На основі проведених досліджень встановлено, що найціннішими природними ресурсами Приангарського лісостепу є рослинний і ґрунтовий покрив. Встановлено, що поширення ґрунтів і рослинності зумовлено рельєфом, ґрунтоутворними породами. Чорноземоподібні ґрунти є основою розвитку сільського господарства. При дослідженні геологічної будови Центрального Сибіру виявлені в Приангар'ї величезні поклади корисних копалин.

7. Пилип Бучило є одним із фундаторів розвитку географічної освіти у Львівському університеті після закінчення другої світової війни. Він був у витоків створення кафедри фізичної географії, розвитку ґрунтознавства і розбудови матеріальної бази. Проте, його світські і релігійні погляди були критично сприйняті комуністичним керівництвом, стали причиною гонінь на професора. Його науковий доробок є дуже значним, проте більшість його праць є втраченими та вимагають подальшого дослідження.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ :

1. Ganszyniec, R. (1922). Pas magiczny [Magic belt]. Lwów: Nakładem Towarzystwa Naukowego [in Polish].
2. Андрій Байцар https://baitsar.blogspot.com/2021/09/blog-post_12.html [Архівовано 13 вересня 2021].
3. Петречко О. Професор Львівського університету Іван Іванович Вейцківський // Археологічні дослідження Львівського університету. 2012. № 14-15. С. 296-297.
4. Архів ЛНУ імені Івана Франка. Справа Бучило П.С.
5. «Доповіді і повідомлення» Львів 1953р. ЛНУ імені Івана Франка.
6. Могилянські читання - 2015. Історико-культурна спадщина. dspace.chmnu.edu.ua <https://dspace.chmnu.edu.ua> .
7. Ієрархія Української Автокефальної церкви hierarchy.religare.ru
<http://hierarchy.religare.ru> › h-orth.
8. Draus, J. (2006). Uniwersytet Jana Kazimierza we Lwowie w latach 1939-1944 [The Jan Kazimierz University in Lviv in the years 1939-1944]. Prace Komisji Historii Nauki Polskiej Akademii Umiejętności, 7, 105-128 [in Polish].
9. Gancsiniec R. Notatki lwowskie 1944-1946... S. 5
10. ЕНЦИКЛОПЕДІЯ. Львівський національний університет імені Івана Франка. – Т. 1. А–К (2011). – С. 255.

ДОДАТКИ

Додаток А1

Особистий листок по обліку кадрів

Прізвище Бучинко
 ім'я Яким по батькові Сімеанович
 Стать ч. 3. Рік народження 1898 4. Місце нар.
 дитини в с. Існучим адм. поділом Холмицького, зах.
Хиратич, с. Мелешинце
 5. за колишнім адм. поділом Холмського губ.

6. Національність українець 6. Соц. походження:
 батьки селянини
 7. Основна професія (зайняття) зараз для членів ВКП (б) — до вступу в партію:
науковий робітник після Жовтневої Революції закадрований
під час Жовтневої Революції батько помер 1920р.
 8. Соц. стан науковий робітник
 9. Строк роботи за цим фахом з 1912р.
 10. Якою організацією прийнятий в члени ВКП (б) члн
 11. Партостаж члн № партійного
 або партійний члн 12. Стаж перебування в ВКП(б) члн по
 13. Чи перебував в інших партіях (яких, де, з якого й по який час) ні
 14. Чи перебував раніш в ВКП (б) ні
 і причини виключення чи вибуття
 15. Чи були комбанди в проведенні ліній партії, чи брав участь
 в комбандних (яких, коли) ні
 16. Членом якої профспілки перебував і з якого року Власівської спілки
з 1922р.
 17. Освіта Вища

	Точна назва усього закладу (вуз, вузд, технікума, коледжу, школи і ін.) і його місце перебування	Назва факультету або відділу	Дата (місяць, рік)		Якщо від заклада з якого курсу випуск	Линій-фах одержав після закінчення усього закладу
			вступу	закінч. або випуття		
Вища освіта	<u>Казанський Державний Університет</u>					
	<u>Московський Аграрно-механічний Інститут</u>					
	<u>Московський с/г Академічний ін. Нікітського</u>					
Партійна освіта						

18. Вчена ступінь (звання) Професор 19. Чи має наукові праці
 і винахідництво так (перелік наукових праць і винаходів з зазначенням, де надруковані
 праці необхідно дати окремо).
 20. Чи був за кордоном ні

23. Був/була в центральних, республіканських, краєвих, обласних, округових, міських, районних виборних органах

Рік перебування виборного органу	Назва виборного органу	Як обраний	Дата (місяць, рік) обрання вибуття
1917 - 1919 р.	Член Комаисовет Савурья	був	Грудень 1917 року.
1920 - 1927 р.	Староста по виборам в Чаратинське Комаисовет і Сам. Фогта.		
1934 - 1938 р.	Староста в селі Комаисовет в (Савурьянському, Савурьянському)		
На території Комаисовет підготував робіт Комаисовет по виборам в НКРБСР.			

24. Знання чужоземних мов і мов народностей СРСР

	Якщо мов, нічим володіє (читає, пише, говорить)	
	с л а б о	д о б р е
Чужоземних	ні ні	ні ні
Народів СРСР	Мовою, Білоруською	Українською та російською.

25. Чи брав участь в революційному русі і чи підлягав репресіям за революційну діяльність до Жовтневої Революції (за що, коли, ким) *За участь в українському революційному русі з 1917/18 р. був інтернований в Сам. Фогта до Каючі, до в'язниці і членом до Жовтневої Революції 1917р.*

26. Чи брав участь в партизанському русі і підпільній роботі (як вступив, де, коли і яку роботу виконував) *ні*

27. Військова служба: в старій армії з *ні* по останній вищій час в Червоній гвардії з *ні* по *ні* на інших посадах

В Червоній Армії з *ні* по останній вища посада

28. Чи брав участь в боях під час громадянської чи Вітчизняної війни (де, коли, ким) *ні*

29. Чи був у полоні (де, коли, при яких обставинах потрапив, як і коли звільнявся з полону)

30. Чи служив у військах, чи установах білих урядів *ні* (якщо служив, зазначити в якому й по який час, де і на якій посаді)

31. Чи перебував на території, тимчасово окупованій німцями під час Вітчизняної війни (де, коли й робота в цей час) *ні*

21. Яку роботу виконував спочатку трудової діяльності (включаючи військову службу)

(Дата поч. і кінець року)	Посада з зазначенням установи, організації, підприємства, а також напрямку (в систему якого вони входять)	Місце перебування установи, організації, підприємства (місто, район, область, краї, республіка)
1912-1914 Львівщина	Народний учитель нах. Колешишин (с. Бисинь)	Галичина
1914-1919	Зав. школою нах. Колешишин	Галичина
1919-1924	Зав. школою нах. Колешишин	Галичина
1924-1927	Зав. школою нах. Колешишин	Галичина
1927-1929	Зав. школою нах. Колешишин	Галичина
1929-1934	Зав. школою нах. Колешишин	Галичина
1934-1937	Зав. школою нах. Колешишин	Галичина
1937-1938	Зав. школою нах. Колешишин	Галичина
1938-1944	Зав. школою нах. Колешишин	Галичина
1944 року	Зав. школою нах. Колешишин	Галичина

15

С П И С О К
ОСНОВНИХ НАУКОВИХ ПРАЦЬ ПРОВ. ВУЧИЛО П.С.

1. ХВИЛІНА ТА ПІДНЯВЛЯ. Історично-географічний нарис. Холм 1912 р.
2. КАЗАНЬ І ЇЇ ОКОЛИЦІ. Естествоно-історический очерк. Казань 1916 і
3. ПРИРОДА ДНІПРОВСЬКО-БУГСЬКОГО РІВНЯ. Всеукраїнська Академія Наук. Київ 1933 р.
4. СТЕПІ ЛЬВІВСЬКІ. Природно-географічний нарис. Всеукраїнська Академія Наук. Київ, 1924р.
5. КОЛКОЗНО-СОВХОЗНЕ СТРОЙСТВО НА УКРАЇНІ. Монографічний очерк окремих совхозів і колхозів. /На ґрунті почви і рослинництва по спеціальних обстеженнях і даним Колкозно-Колеративного Центру "Сільський Госпоскар", Харків 1927 р.
6. АДАПТАЦІЯ ЕСТЕСТВОНО-ІСТОРИЧЕСКИХ УСЛОВІЙ РАЙОНА ДІЯТЕЛЬНОСТІ ПЕРМАТОНІЙ С/Х ОПИТНОЇ СТАНЦІЇ Пючя, клімат і рослини /Кривий Ріг 1928г.
7. ПОЛЕВІЕ ОПИТИ ПО АГРОТЕХНІЦІ І УДОБРЕННЯМ. /Опиту проведені на п'ятихатській с/х опитній станції з зерновими і пропашними / Кривий Ріг, 1928 г.
8. ЗВІЛЬНЕННЯ ВРОБАД ЧЕРЕЗ УДОБРЕННЯ ҐРУНТУ ЛІСОСТЕПІ. Київ 1929 р.
9. ВУР'ЯНИ ТА ПІДВИНЕННЯ ВРОБАД. Кривий Ріг 1928 р.
10. ЯК ПОЗБУТИСЯ ВУР'ЯНЦІВ. Кривий Ріг 1930 р.
11. АГРОТЕХНІКА ТА ХІМІЯ НА ДОНСЬКОМУ СІЛЬСЬКОМУ ГОСПОДАРСТВІ. Луганське 1927р.
12. ЗРОБЛЕННЯ, ЯК ЧИННИК ЗВІЛЬНЕННЯ ЛІСОБАД. Кривий Ріг 1929 р.
13. СОЦ. ЗЕМЛІВЕДЦІВ СІВЕРНО-КАВКАЗСЬКОГО КРАЮ. По даним Крайколхозсоюзу. Ростов-Дон 1931 г.
14. ПРИРОДНІЕ ЗАТОРИ УРОДАТНОСТІ МАЙНОПІЛЛИ. /Клімат, почва, рослинність Ростов-Дон 1932г.
15. ВИСЛІДЖЕННЯ ПЕРВООНЕ ВІДНОК РАХУНКІВ ПО ПРИМЕНЕННЮ МІНІМАЛЬНИХ УДОБРЕНІЙ НА СІВ. КАВКАЗІ. По даним произведеної роботи в Ейському, Куменському, Тихорецькому і Павловоградському Землюсовхозах по завданню Сев. Кав. Научно-Иссл. Ин-та Землюсового хозяйства ВАСХНИЛ. Ростов-Дон 1933г.

16. ОРГАНІЗАЦІЯ КОЛГОСПІВ ТА ЇХ ПРАВЕ СТАНОВИЩЕ. Харків 1930 г.
17. ГЕОГРАФІЯ ПОЧВ И ИХ УДОБРЕНІЕ НА СЕВЕРНОМ КАВКАЗЕ. Ростов-на-Дону 1930 г.
18. ДАГЕСТАН. Естествоисно-исторический очерк Приморского Дагестана. Махач Кала 1934 г.
19. ВОСТОЧНОЕ ПРИВАЙКАЛЬЕ. Естествоисно-исторический очерк. Иркутск 1934 г.
20. БАЧЫДАВСКАЯ С/Х ОПЫТНАЯ СТАНЦІЯ. Иркутск 1935 г.
21. НЕРЧЕНСКАЯ ДАУРИЯ. Природа Шилко - Аргуньского Волоразделія. Улан-Уде . 1935 г.
22. СЕЛЕНГИНСКАЯ ДАУРИЯ. Физико-Географический очерк 1936 г.
23. ПОЧВЫ И ГЕОГРАФИЧЕСКОЕ РОЗМЕЩЕНІЕ СИСТЕМЫ РЕКИ СЕЛЕНГИ. Улан-Уде 1936 г.
24. БУРЯТО-МОНГОЛЬСКАЯ С/Х ОПЫТНАЯ СТАНЦІЯ В ОНОХДЕ. Улан-Уде 1936 г.
25. ПРИРОДНЫЕ С/Х РЕСУРСЫ И ГЕОГРАФИЧЕСКОЕ ИХ РОЗМЕЩЕНІЕ В ЗАВАТРАНСКОМ РАЙОНЕ. Иркутск 1938 г.
26. ФИЗИКО-ГЕОГРАФИЧЕСКИЕ ЛАНДШАФТЫ И ПРИРОДНЫЕ С/Х РЕСУРСЫ ПРИВАЙКАЛЬЯ. Иркутск-Москва 1936-40 г.
27. ЗАРАВШАНСКИЙ ОАЗИС УЗБЕКИСТАНА. Физико-Географические ландшафты и природные с/х ресурсы. /Самарканд 1940- 1944 г./ В стадии выполнения.
28. СТАТЬИ ЖУРНАЛЬНЫЕ И ГАЗЕТНЫЕ В ОБЛАСТИ ГЕОГРАФИЧЕСКИХ И С/Х НАУК.

16/1545 р.

Проф. *Буринский* /

21. СЕМИТИНСКАЯ ДАША Удэ. очерк.

22. ГЕОГРАФИЧЕСКОЕ РАЗМЕЩЕНИЕ ПОЧВ ПО СИСТЕМЕ РЕКИ СЕМИТИН
Улан-Удэ. 1936.

23. ОВОХОВСКАЯ БУРЯТО-МОНГОЛЬСКАЯ СЕЛСКО-ХОЗЯЙСТВЕННАЯ
ОПЫТНАЯ СТАНЦИЯ. Обобщающая монография по системе р.
Улан-Удэ. 1937.

24. ПРИРОДНЫЕ СЕЛСКО-ХОЗЯЙСТВЕННЫЕ РЕСУРСЫ И ГЕОГРАФИЧЕСКОЕ
ИХ РАЗМЕЩЕНИЕ В ЗАБАЙКАЛЬЕ. Агрореографические очерки
Забайкалья. Монографический очерк. Иркутск, 1937г.

25. СОВРЕМЕННЫЕ ЛАНШАФТЫ И ЕСТЕСТВЕННЫЕ СЕЛСКО-ХОЗЯЙСТВЕННЫЕ
РЕСУРСЫ ПРИБАЙКАЛЬЯ. Докторская диссертация, представленная
Ленина в Ленинградский университет. Иркутск-Москва,
1937-1940 г.г.

26. ЗЕРАШАНСКИЙ ОАЗИС УЗБЕКИСТАНА. Природные сельско-хозяйственные
ресурсы и географическое их размещение. Самарканд,
1940-1944г.

27. АГРОПОЧВЕННЫЕ РАЙОНЫ СТАВРОПОЛЬЯ. По трассе лесополосы
Сталинград-Ставрополь-Черкесск. Ростов-Дон. 1948-1950г.г.
(В стадии выполнения).

28. АГРОГЕОГРАФИЧЕСКИЕ РАЙОНЫ ЗАПАДНЫХ ОБЛАСТЕЙ УКРАИНЫ.
Львов. С 1945г. (В стадии выполнения).

29. СТАТЬИ ЖУРНАЛЬНЫЕ И ГАЗЕТНЫЕ В ОБЛАСТИ СЕЛСКО-ХОЗЯЙСТВЕННЫХ
И ГЕОГРАФИЧЕСКИХ НАУК.

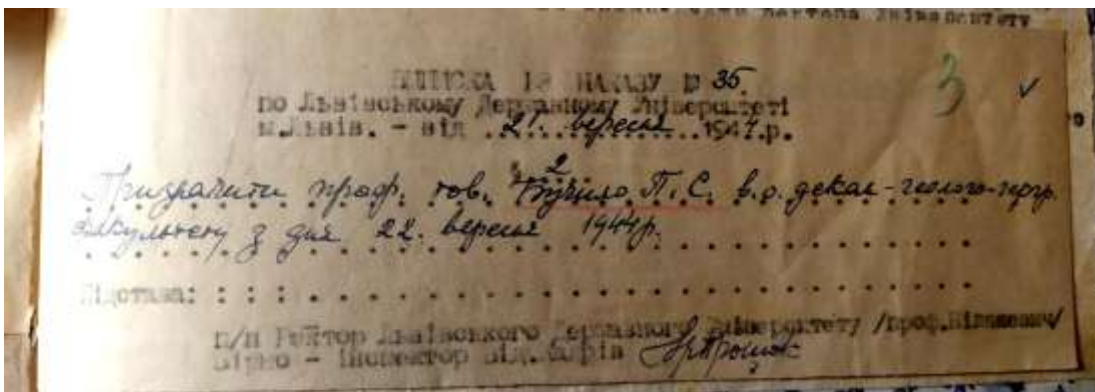
Львов, 1953г.

Юшечко
ПРИЛОЖЕНИЕ

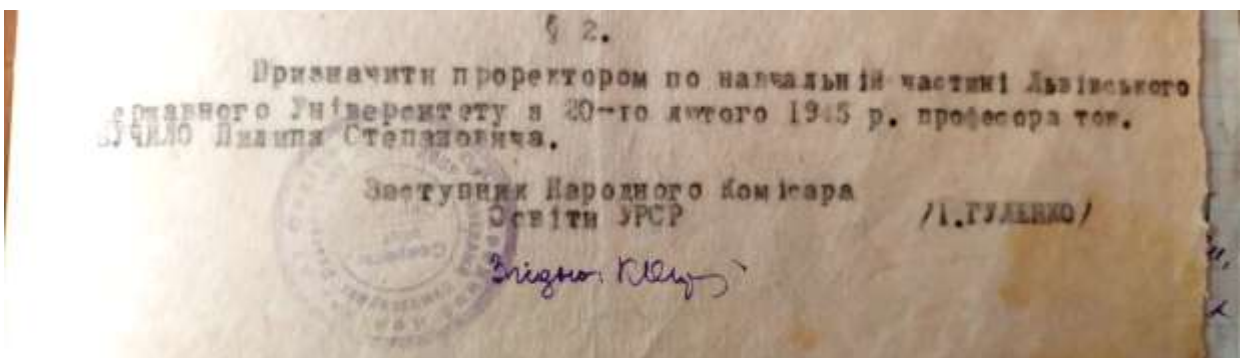
Додаток Б1

Додаток Б2

Додаток Б3

ВПІСКА ІЗ НАКАЗУ № 27.
 по Львівському Державному Університеті
 м. Львів - від 20. березня 1945 р.

5 ✓
 Трапляється профектором кав'ярської частини Д. Д. З. проф. тов. Родімо
 Тимом. Стеналостіве з 20. лютого 1945р.

Підстава: Др. Д. Д. 1.2, : Наказ Зас. Нар. Комісарів Осв. З. Україна
 З. С. М. 495 від 24. 3. 1945р.
 /п Ректор Львівського Держ. Університету /проф. Білякевич/
 Вірно - інспектор від. Д. Д. 1.2

53

До бюджету цього Вищого училища, керую-
 ча частина була Швейцарія мене єр. Вона
 веденням двох інших Франко-Угорської де. Кожен з про-
 фесору, дошкільної мене організації ка-
 нався мене Франко-Угорської, одночасно з ін-
шими двух інших Франко-Угорської
Ремонтованих СРСР; які були окладивши
обговорення в не зимою коштом бюджету
в квітневому семеї 1951/52 кал. року

21 січня 1952р. Проф. Мухомов
було, що до документа було
це активно забавити краще
кафе має бути документ до
в.о. документа документа до Відповідно Т.Д.

Проф. Мухомов Т.Д.

